

ORSZÁGGYŰLÉSIKÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlési hivatala
Irományszám: *X/8691*

Érkezett: 2009 FEBR 02.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Mi lesz a nevelőszülők, a gondozott gyermekek és az őket felügyelő szakszolgálatok sorsa?” címmel a Házszabály 91.§-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Szűcs Erika miniszter asszonyhoz.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Asszony!

Az utóbbi időszakban egyre többször kerestek meg nevelőszülők a legkülönbözőbb problémákkal. Néhány napja egyik fogadóórán két esettel is találkoztam, amely a nevelőszülőkkel és az általuk gondozott gyermekekkel volt kapcsolatos. Az egyik egy gyermekbántalmazási ügy volt, míg a másik egy állítólagosan a gondozott gyermek rovasára elkövetett szexuális zaklatás. Konkrétumokat azért nem említek, mert mindkét eset vizsgálati szakaszban van. Annyit azonban rögtön láttam, hogy mindkét ügyben a gyermek szava áll szemben a nevelőszülőével, és igazából nem tetten érhető, hogy kinek az állítása az igaz.

Nekem, országgyűlési képviselőként nem feladatomban, hogy igazságot tegyek ezekben az ügyekben, annyit azonban meg kellett állapítanom, hogy az ilyen és ezekhez hasonló ügyek meglehetősen felszaporodtak az utóbbi időszakban. Tisztában vagyok azzal, hogy nagyon kényes területre tévedtem, és hogy még a hagyományos családmódelben élő embereknél és gyakran előfordulnak ilyen esetek, de azt viszont feladatomban érzem, hogy válaszokat találjak arra, hogy miért nőtt meg az ehhez hasonló ügyek száma az utóbbi időben.

Jól látható, hogy a világ körülöttünk megváltozott. A média által sugárzott „valóság”, a családok fokozott számú széthullása, a hagyományos értékrend elsorvadása és az oktatás érzésem szerinti túlzott liberalizálódása miatt egyre többször találkozhatunk deviáns magatartási formákkal, gyermekbántalmazással, perverzióval, sőt mostanában egyre sűrűbben előfordul, hogy gyermekek bántalmazznak szülőket, nevelőszülőket, tanárokat.

A hagyományos családmódelhez képest a nevelőszülők által működtetett családokban még fokozottabb a veszély a „megváltozott” magatartásformákra, hiszen a nevelőszülők által gondozott gyermekek – mondjuk ki -, kisebb-nagyobb mértékben lelkileg és talán fizikálisan is sérültek, értékrendjük eltérhet a társaikétól, és talán nem is érzékelik, hogy milyen komoly vádakkal illetik azokat, akiknek a gondjaira bízták őket, és fel sem fogják, hogy milyen következményekkel jár mindez a nevelőszülőkre nézve.

Jómagam, körbejárva a kérdéskört, arra a megállapításra jutottam, hogy semmiképpen sem használt az, hogy a Szakszolgálatok kereteit az utóbbi időben drasztikusan megnyirbálták. Ebből kifolyólag a nevelőszülői és gyámi tanácsadók száma drámaian (információim szerint Békés megyében 70%-kal) lecsökkent, hiszen éppen az ő feladatuk lenne az, hogy kellő felkészítést adjanak a nevelőszülőknak, gondozóknak, és kellő időben közbelépjenek, ha van rá mód és lehetőség.

A Szakszolgálat néhány dolgozójával beszélgetve azt látom, hogy az utóbbi három évben a lecsökkent létszám miatt a feladataik erősen megnövekedtek, sokszor már elláthatatlanná váltak, és emellett nemhogy nőtt volna a fizetésük, hanem drasztikusan csökkent. A véleményem szerint ez nem mehet így tovább. Ahogy én látom a rendszer nagyon közel áll ahhoz, hogy darabjaira hulljon.

Tisztelt Miniszter Asszony!

A kérdéseim a következők:

Ki védi meg a nevelőszülőket, akiket esetlegesen hamis vádak alapján akár több év börtönre is ítélnének a fent említett vádak alapján?

Ha nem védik meg őket, akkor ki lesz az, aki nevelőszülői feladatokat fog vállalni?

Mi lesz a Szakszolgálatokkal, a tanácsadói hálózattal? Mikor jutunk el végre oda, hogy a feladathoz mért létszámmal, megfelelő eszközökkel ellátva és kellő anyagi megbecsüléssel ellátott emberek dolgozhatnak ezen a területen?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. február 2-án

Erdős Norbert